

Tóth Ágnes
TORNAÓRA

Öcsi, Béla, Norbi, Orbán,
Izzadnak a tornaórán,
Mert edzőjük öblös torkán
Csak úgy árad a hangorkán:

„Ugrálj, hasalj, fussál, pattanj,
Fekvőtámasz kell vagy hatvan!
Nyújtózz, aztán álljál fejre,
Mássz kötélre, ne rezelj be!

Szedd a lábad, kettő, három,
Izmosodjál, kis barátom!
Aki lógni mer a szeren,
Azt bizisten ráncba szedem!”

Szól a sípja szerre-rendre,
Élesen hasít a csendbe.
És mikorra abbahagyja,
Rég kidőlt apraja, nagyja.

TARAJOS-HARAGOS

Ez a kötél, mint a kígyó,
tekereg, tekereg.
Kenguruként ugrálják át
gyerekek, gyerekek.
Évi, Béni sem ül tétlen,
homokvárat épít éppen,
jó nagyot, jó nagyot.
Ráköszönnek egy csigára,

ki felmászott a bástyára:
– Jó napot, jó napot!
Fentről pislog le nagy árván
egy zöld fejű papírsárkány,
tarajos, tarajos.
Nem tud szállni a szél hátán,
lyuk tátong az egyik szárnyán,
haragos, haragos.
Ha nem lenne színes papír
a teste, a teste,
ellophatná a vén Holdat
ma este, ma este.

